

6138

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Presidaris á Figueras

—¿Encare 'ns en voleu portar més de purria á Catalunya?

ULLADA POLITICA

Què grandios, qué admirable es lo que passa á Fransa!

Semblava que de aqueixa anulació dels elements conservadors, el radicalisme, per excés d'expansió...

Aixís Jaurès ha pogut defensar en plena Càmera, sense alarmar á ningú, les doctrines comunistes...

A n'aquestes tasques fructíferes encaminades á arrancar vells de preocupacions...

Cóm contrasta l'acció política alentadora de Fransa, ab el marasma fatal á que viu condemnada la monarquia espanyola!

Aquí ningú sab ja ni ahont aném, com no sigui á deixirar geroglífichs tontos...

En Moret deya tenir un programa de reformes francament democráticas, pera la realització del qual necessitava disoldre las Corts...

Donchs de uns quants dias ensá tot en apariencia ha cambiat. El programa democrátich, la projectada disolució...

No en va en Maurra's va quadrar. Al dir que la disolució de las Corts fora un acte de demencia...

Aixís res té d'extrany aquest dialéct, que reproduceix alguns períodichs, entre l'Amo Toni i un dels seus adeptes:

- Lo que sento—digué aquest—es que á lo millor del estiuheig tindrè que anarme'n al districte.

El mateix Moret, ara, quan li parlan del decret de disolució, en lloch de mostrarse expansiu...

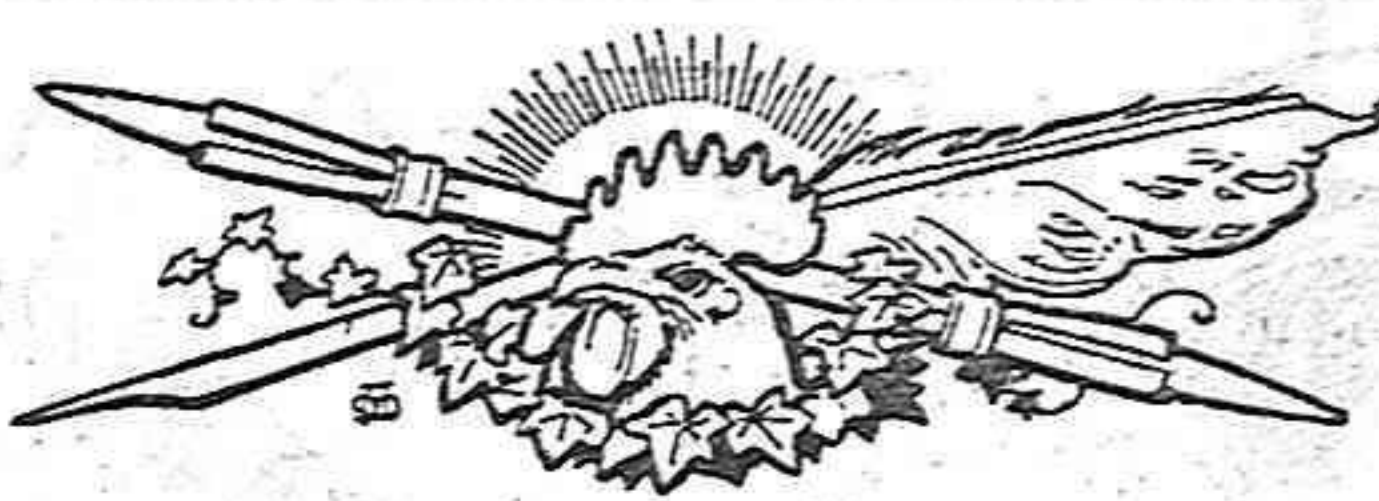
Es que's proposa preparar sigilosament la màquina electoral pera donar al millor dia als seus enemics una sorpresa?

Y per altra part, pera continuar en el lloch que ocupa, ¿quina falta li fa carregarse de mals de cap?

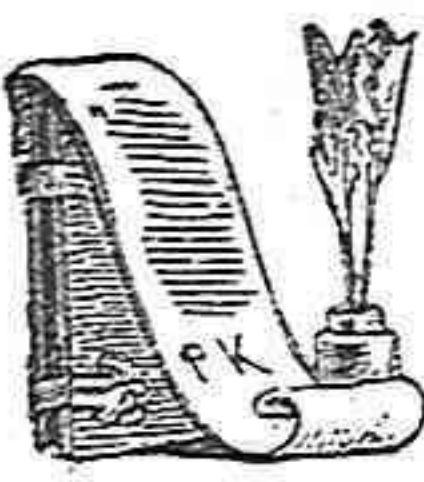
Que tot aixó revela la irremediable impotencia de las oligarquias monárquicas, es indubtable. Pero no s'hi pot fer més.

PEP BULLANGA

Es impossible fer entrar á la rahó als que han adoptat una opinió exclussivament ajustada als seus interessos.—Climent XIV.

CATALUNYA EN PRO DE FIGUERAS

o será aquesta la intenció del go'bern, pero sembla que de un quant temps ensá no tingui altre prop'sit que ofendre y agraviar á Catalunya.

Figueras ha reclamat primer davant del go'bern y no ha sigut escoltada. Las poderosas rahons adu'hdas per la comissió figuerenca...

El Sr. Moret no va esmentar tan sols, qu'ell, diputat per Zaragoza, va lliurar á n'aquella ciutat de una ganga semblant, á la primera indicació dels seus electors.

El Sr. Moret, que aixís va procedir ab els zaragosanos, no té autoritat para procedir de una manera diametralment oposada ab els ampurdanesos...

La qüestió emana de la Conferencia de Algeciras, en la qual el go'bern espanyol s'obligá á transformar Ceuta y Melilla en pllassas comerciales.

De manera que hé pot afirmarse que'l go'bern no té activitat sino en tot alló que'ns perjudica: en tot lo que'ns pugui afavorir se cala á jeure.

La qüestió del trasllado dels presidis té punts de semblansa ab la conducta de una mestressa de casa xaixa y descuidada que, vejentsé obligada á desembrassar els quartos foscos de la seva habitació...

El qual ha coronat la festa destinant del fondo recaudat deu mil pessetas al seu secretari particular, á qui va encarregar la redacció de una memoria relativa al album.

De segur que la majoria dels arcaldes paganos se quedarán ab un pam de nas; pero s'haurán de consolar pensant que aixís y sols aixís es com á Espanya se fa monarquia.

No compremén que pugaverhi en el Consistori barceloní regidors catalanistas que mirin ab mals ulls al Sr. Marqués de Marianao...

De que's queixan? De que'l Sr. Marqués de la major part del temps permanece absent de Barcelona?

Es que als regidors catalanistas que aixís procedeixen els dol que la vara, durant las llargas intermitats, vaji á caure á las mans de tinents d'arcalde republicans?

Procurin, donchs, recobrar la serenitat perduda, y no olvidin que la passió ha sigut sempre una mala consellera.

De un discurs pronunciat á Bilbao per en Rodrigo Soriano:

Un períodich m'ataca per lo que vaig dir á Durango, y diu que'ls capellans cobran del Estat, per que'l Estat els hi arrebatá molts milióms en l'epoca de la desamortizació.

A n'aixó contesto: Si l'Esglesia ha de ser una poderosa casa de banca ¿per qué Deu volgué naixer pobre?

En las profesions veyém als bisbes vestits de seda, plens de creus encrostissadas de pedreria, y solament á Jesús crucificat es al qui veyém desnú, pobre y miserable.

Es l'Esglesia qui ha de sostenir el culte y no'l proletariat que gasta'ls seus recursos, en tant que's moren de fam els mestres d'estudi que son els que defunden la civilització y la cultura.

Jo fins he arribat á creure que'l go'bern n'infringeix un'altra de Lley; pero comenso per reconeixer que aqueixa infracció la comet involuntariament, per inadvertencia.

Posseheix el Castell de Figueras un monument históric: la cámara mortuoria del insigne defensor de la inmortal Girona, D. Mariano Alvarez de Castro.

Y ara venrán l'acert de la policia. Al descubriree aquest anunci terrorífich, la policia va detenir punt en blanc á quatre individus que ajeguts dessota de l'arbre estavan fent la mitj-diada.

cit? Si'l go'bern del Sr. Moret tira endavant el seu prop'sit, haurá incorregut en els dos primers articles de la Lley de Jurisdiccions feta per ell mateix.

Mes Catalunya farà la causa de Figueras, per que ja no's tracta de una qüestió ampurdanesa, sino de una qüestió catalana.

En la important reunió celebrada dilluns al vespre en el Saló de Cent, s'aduhiren rahons incontrovertibles que'ns obligan á anar tots junts, y ja no sols arguments de sentiment ó de carinyo...

Catalunya no té més que uns 70 individus en els presidis de Africa, y en cambi pretenen portarne á Figueras 2,400, que sumats als 800 que figuran en el presidí de Tarragona...

Donchs el poble catalá recull el quant. Sápiga'l go'bern que ja no's haurá d'entendre sols ab els ampurdanesos, sino ab Catalunya entera, estretament solidarizada.

Y respondrem com es degut: aixecant l'esperit públich; inscribint cada qüestió que se suscití en la bandera de guerra de solidaritat catalana; ampliant ab cada injusticia la plataforma electoral dels nostres candidats...

Nosaltres no vacilém en afirmar que Catalunya no vol de cap manera qu'embruti al hermós Ampurdá la taca dels presidis d'Africa; y que si avants de la reunió de las Corts el go'bern li posa, tant bon punt las Corts se reunixin, el mateix go'bern, ó qualsevol altre que'l succeheixi...

P. K.

ABEN aquell album de homenatge al rey, ab motin de la seva boda, que varen fer firmar á un gran número d'arcaldes espanyols, á rahó de 25 pessetas per firma?

El qual ha coronat la festa destinant del fondo recaudat deu mil pessetas al seu secretari particular, á qui va encarregar la redacció de una memoria relativa al album.

De segur que la majoria dels arcaldes paganos se quedarán ab un pam de nas; pero s'haurán de consolar pensant que aixís y sols aixís es com á Espanya se fa monarquia.

No compremén que pugaverhi en el Consistori barceloní regidors catalanistas que mirin ab mals ulls al Sr. Marqués de Marianao, en sa calitat de arcalde de R. O.

De que's queixan? De que'l Sr. Marqués de la major part del temps permanece absent de Barcelona?

Es que als regidors catalanistas que aixís procedeixen els dol que la vara, durant las llargas intermitats, vaji á caure á las mans de tinents d'arcalde republicans?

Procurin, donchs, recobrar la serenitat perduda, y no olvidin que la passió ha sigut sempre una mala consellera.

De un discurs pronunciat á Bilbao per en Rodrigo Soriano:

Un períodich m'ataca per lo que vaig dir á Durango, y diu que'ls capellans cobran del Estat, per que'l Estat els hi arrebatá molts milióms en l'epoca de la desamortizació.

A n'aixó contesto: Si l'Esglesia ha de ser una poderosa casa de banca ¿per qué Deu volgué naixer pobre?

En las profesions veyém als bisbes vestits de seda, plens de creus encrostissadas de pedreria, y solament á Jesús crucificat es al qui veyém desnú, pobre y miserable.

Es l'Esglesia qui ha de sostenir el culte y no'l proletariat que gasta'ls seus recursos, en tant que's moren de fam els mestres d'estudi que son els que defunden la civilització y la cultura.

Jo fins he arribat á creure que'l go'bern n'infringeix un'altra de Lley; pero comenso per reconeixer que aqueixa infracció la comet involuntariament, per inadvertencia.

Posseheix el Castell de Figueras un monument históric: la cámara mortuoria del insigne defensor de la inmortal Girona, D. Mariano Alvarez de Castro.

Y ara venrán l'acert de la policia. Al descubriree aquest anunci terrorífich, la policia va detenir punt en blanc á quatre individus que ajeguts dessota de l'arbre estavan fent la mitj-diada.

Vingui'l sentit comú y preguntí:—¿Si qualsevol de aquests quatre individuos hagués redactat ó col·locat la inscripció, se li hauria ocorregut may calarse á jeure al peu de la mateixa?

Aixó vol dir senzillament que la policia y'l Sentit comú ja fa temps qu'están renyits.

El dissapte s'inaugurá á Badalona el nou local construhit expressament en el carrer de Prim, pera alberch de la Unió republicana de aquella ciutat.

Es un magnífich edifici, grandios, cómodo y elegant, que conta, entre otras pessas, ab un espayós café y ab una sala teatro de gran capacitat y decorada ab un gust exquisit.

Al acte inaugural hi sigueren convidats alguns correligionaris de Barcelona que, després de rebre esmerats obsequis, animaren la vetllada ab sentits y eloqüents discursos, encaminats tots ells á combatre al caciquisme y á fer ressaltar la importancia de la Unió republicana badalonina...

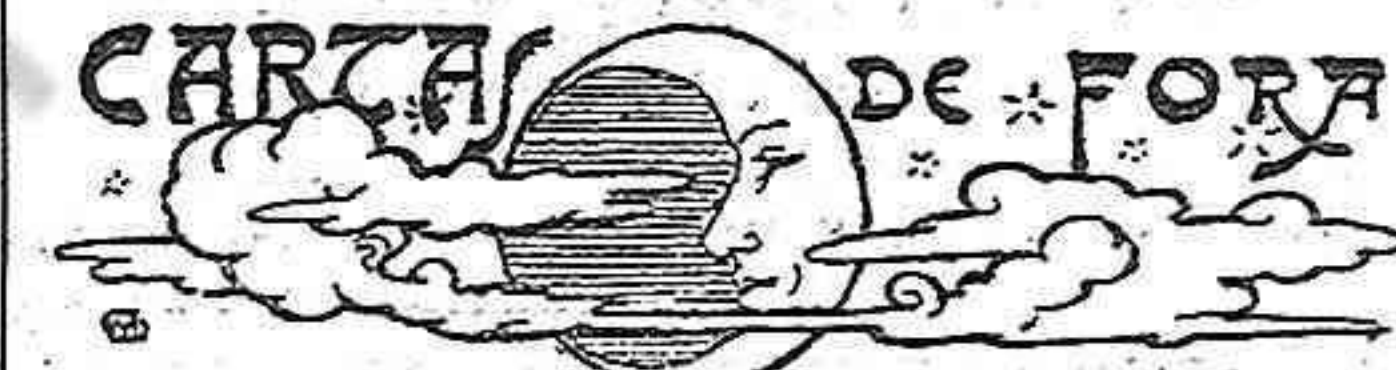
LA CAMPANA felicita de tot cor als republicans badalonins.

Nostre company apreciat, el dibuixant senyor Costa (Picarol), acaba de sofrir la immensa desgracia de veure morir son germá gran. D. Lluch Costa y Ferrer era encare jove y havia brillat molt en sas carreras d'advogat y periodista, havent fundat á Palma de Mallorca els diaris La Tarde y El Noticiero; á Tarragona El Heraldó y á Barcelona La Unión Balear.

Acompanyém al amich y company y á sa familia en el just dolor que'l aclapara.

La Fraternitat Republicana del Poble Sech ens dona coneixement d'haver traslladat son domicili (que ens ofereix) al carrer del Marqués del Duero, número 187.

Agrahim la atenció dels republicans d'aquella barriada.

PREMIÁ DE MAR, 26 de juny

Diumenge vinent, dia primer de juliol, tindrà lloch en la Societat Catalanista de Premiá de Mar, l'acte de col·locar la figura de D. Valentí Almirall entre'ls autonomistas beneméritos de Catalunya...

En l'acte hi pendrán part distingits escriptors de Barcelona; éstant confiat l'elogi del pare del catalanisme polítich D. Valentí Almirall al qui era son amich y company, l'Eudalt Canibell.

VALLMOLL, 25 de juny

Inspirats per mossén Ganyotas, qu'es el director de la clerical municipal, varen passar, el dijous últim, á Tarragona, el nostre alcalde y els concejals de la seva cofradia, al objecte de presentar las dimissions dels seus cárrechs, al Governador, si no's destitua al secretari del Ajuntament, persona á la qual no poden tragar pel mer fet de no'professar las sevas ideás de cranch.

Sembla estrany que uns homens de tanta influencia tingan que fer com las criaturas, que molts cops no volen sopar, si no's els hi dona alguna llepóla; y es mes estrany encare, tenint un concejal sant, que cura de quebrat... vull dir espallat, puig sempre es una bona recomendació per las personas que pateixin escapes de gas al cervell.

Mes valdría, senyor alcalde, que, en lloch d'escoltar els cantés del merlot, que li fá desempenyar papers tan ridícols, se cuydes d'altres cosas més importants, com son l'instrucció pública y l'higiene, cosas que en aquesta vila están á zero.

ARTÉS, 24 de juny

Disfrutém de unas autoritats tan desautorizadas que ningú podrá pendrelshi el número per que no n'hi ha cap que arribi á zero.

Tothom sab á que's refereix la Lley del descans dominical; no hi ha ningú que no's recordi de la circular del Governador civil recomenant als arcaldes, el seu cumplimiento, pero, com si res.

Enclatrats en un mateix carrer y á poca distancia un del altre tenim tres establiments de confiteria. Els dos acatan la lley, tancant las portas á l'hora ordenada, mentres que'l tercer, qual propietari es un missaire y ademés ostenta el cárrech de fiscal del jutjat municipal, no s'obert el comer tot el dia, sino que despataxa la mercancia á la vista de tot el públich.

El nostre escarabat místich se va descargant de dia en dia. Al passar la professó del Corpus per davant de la Joventut Republicana, hi havia á la entrada de dit local uns quants joves ab els que s'encará l'escarabat, apartantse de la professó y d'ibentlos que's llevessin la gorra. Un dels hipócritas que l'acompanyavan els va tractar de cafres y pocas vergonyas.

Senyor escarabat místich: no venim pas á dins del seu temple á dir á vosté que's llevi la gorra ni á tractar de cafres y pocas vergonyas á aqueixos feligresos. Ojo, ab aixó de insultar. Pero no es de extranyar, per que dit fulano té molta barra y més ne tenta en aquells moments que portava la del tálam.

SABADELL, 26 de juny

El diumenge passat havia de celebrarse la professó del Corpus á la barriada de la Creu-alta com es costum tots els anys, pro per fortuna s'han acabat els quartets y la fé en aquell republicá barri. Mes vetaquí que cada dia patrullan per aquells carrers dugos parellas de la guardia civil y varem preguntar á un pagés si la professó que havian de celebrar el diumenge la havian deixada, pera celebrarse els dies feiners, ja que la guardia civil no hi falta may en aquests actes, y el pagés va contestarme: —L'heu errada, minyons, á la Creu-alta som una colonia.

Els obrers son gent de pau, honrats y ab una má defensiva de la Republica y ab la altre els nostres drets, y cansats de demanar á la companyia que'ns donguin lo que es de lley y justicia y no obtinirho, ens hem declarat en huelga y ens temém que la companyia, ara que tenim un bon director, á n'algu no li convé y mira de ferlo comprometre, per poderlo despataxar y per aixó, per estar bé ab la companyia, ha demanat guardia civil pera fernes agafar por; aixís som tractats, minyons, en aquesta colonia; haurian d'admirarnos per la nostra actitud, mes els pobres no tenim remey; demaném una cosa honoradament, donchs guardia civil, com si no tinguessin feina á perseguir lladres y anar á las profesions.

El diumenge passat havia de celebrarse la professó del Corpus á la barriada de la Creu-alta com es costum tots els anys, pro per fortuna s'han acabat els quartets y la fé en aquell republicá barri.

Mes vetaquí que cada dia patrullan per aquells carrers dugos parellas de la guardia civil y varem preguntar á un pagés si la professó que havian de celebrar el diumenge la havian deixada, pera celebrarse els dies feiners, ja que la guardia civil no hi falta may en aquests actes, y el pagés va contestarme: —L'heu errada, minyons, á la Creu-alta som una colonia.

Els obrers son gent de pau, honrats y ab una má defensiva de la Republica y ab la altre els nostres drets, y cansats de demanar á la companyia que'ns donguin lo que es de lley y justicia y no obtinirho, ens hem declarat en huelga y ens temém que la companyia, ara que tenim un bon director, á n'algu no li convé y mira de ferlo comprometre, per poderlo despataxar y per aixó, per estar bé ab la companyia, ha demanat guardia civil pera fernes agafar por; aixís som tractats, minyons, en aquesta colonia; haurian d'admirarnos per la nostra actitud, mes els pobres no tenim remey; demaném una cosa honoradament, donchs guardia civil, com si no tinguessin feina á perseguir lladres y anar á las profesions.

El diumenge passat havia de celebrarse la professó del Corpus á la barriada de la Creu-alta com es costum tots els anys, pro per fortuna s'han acabat els quartets y la fé en aquell republicá barri.

Consell d' un prácticich

—Vos fareu lo que voldreu; però jo, en una embarcació que fes aygua, no m' hi ficaria.

Lógica

—La rahó es ben convincent. ¿El Govern va en contra de la Solidaritat? Donchs, senyal que la Solidaritat es bona.

Ja que no es possible pagar al govern en monedas, que cobri en monas.

El nou candidat al generalat dels jesuïtes se diu Abel, y deu semblarse tant al innocent fill de Adam com un ou á una castanya.

Dihém aixó perque, segons asseguran, afavoreix l' éxit del seu nomenament la circumstancia de ser molt influent en la Cort austríaca, possehint els més íntims secrets de la mateixa, y en especial els referents á la trágica mort del arxiduch hereu Rodolf.

Ab tots aquests enredos ja se'n poden teixir de terenyinas, y ab totes aquestas terenyinas ja se'n hi poden agafar de aranyas.

Els jesuïtas ho fan sempre aixís: el mando suprém el confereixen á l' aranya negra més grossa.

El Sr. Pons (D. Alejandro María) á fi de ferse ben veure dels electors del districte de Castelltersol, s' ha volgut gratar el barnís de clerical, renunciant á la presidencia del Comitè de Molestia social.

Aquesta maniobra jesuítica pertany al género manso.

Fassi lo que vulgui aquest fill predilecte de la santa reacció, de una hora lluny put á encens y á cremallot de llantia.

Y aquestas farums, avuy día, no son admesas en lloch, ni en el districte de Castelltersol.

En Moret ha dit que necessita unas novas Corts pera ser ab tot desahogo el Waldeck Rousseau espanyol.

Un Waldeck Rousseau sevillano. Quan se posi en circulació no hi haurá més que un recurs: fer ab ell lo que fan els adroguers de bona fé ab els duros falsos: clavarlo al taulell.

Cassat al vol: —Per forsia en Moret ha de ser un dels homes més rics d' Espanya.

—Per qué? —Per l' afició que té á prometre y no cumplir, y ja ho diu l' adagi: «El prometre, no ja pobre.»

Uns electors vigatans han publicat un comunicat en diversos periódichs fent avinent qu' en las ultimas eleccions de Diputats á Corts varen fer certs gastos per encàrrech y á compte del Sr. Huelín, sense que fins ara hajan pogut veure reintegrats á pesar de las multiplicadas gestions realizadas al efecte.

Dihuen que'l Sr. Huelín els ha fet passar ab romansos, per lo que al últim no han tingut més remey que decidirse á acudir als Tribunals de justicia.

Enterats... y que serveixi d' escarment. Perque las borrtaxeras d' entusiasme electoral solen durar menos que las borrtaxeras de vi.

La ciutat de Igualada, de algún temps ensá, va essent víctima de las trapacerias del cacicat Godó. Un cacicat que té tres caps y tres arrels, y un sol cos y una direcció única. Un Godó qu' es sempre Diputat á Corts, un altre Godó qu' es de tant en tant Diputat provincial, y un altre, en fi, qu' emponya la vara de arcalde de R. O.

Ab aquesta trinitat en el candellero, no hi ha á Igualada ordre, ni pau, ni tranquilitat possibles.

L' Ajuntament, compost en sa immensa majoria de republicans y catalanistas, veu dificultada contínuament la seva gestió moralisadora y progressiva. Personas de seny se veuen encausadas per atribuirse ls conceptes que no varen emetre en determinadas conferencias.

La sanya y l' arbitrariedad están á la ordre del día y fan estragos, excitant la irritació dels igualadins. Preparínes aquestas pera resistir tantas tropelias. Y no cessin fins que puguin dir cantant victoria: —El cacicat igualadí se godó.

Una idea molt justa, exposada dilluns al vespre al Saló de Cent, al combatre'l projecte del govern de portar els presidis de Africa á Figueras:

—Es molt singular que'l govern s' empenyi á portar á Catalunya la tercera part de la població penal d' Espanya. De aixó'n resulta que mentres Catalunya exporta á Espanya els productes del seu treball honrat, el govern no importa á Catalunya sino els seus presidiaris.

Podrían completar aquesta observació ab un'altra. Catalunya es una de las regións més consumidoras de tabaco. Y á pesar de tot l' Arrendataria no té á Catalunya una sola fábrica de aquest article.

Aixó vol dir senzillament que totes las cargas son bonas pera Catalunya, y totes las gangas pera las restants regións.

¿Es aixís com se fa patria?

Els frares Camilos, establerts en un edifici del Baix de Sant Pere, se proposan obtenir no sé quina ganga del Ajuntament. Y al objecte de conseguirla—ells que, segons diuen, fan vot de pobresa—reuniren una certa cantitat de bitllets de banch y, tancats dintre de un sobre, els enviaren al regidor republicá Sr. Batlle.

El qual regidor, acompanyat del arcalde de barri, els hi aná á tornar aquesta suma, prenent acta aixís de que tractavan de cometre ab ell un acte de soborn, qu' es un verdader delictes.

L' Ajuntament ha entregat la qüestió als Tribunals de Justicia.

Aquí tenen pintats de má mestra á n' aquestas sants varóns.

No contents ab dedicarse á la tasca productiva de ajudar á ben morir, pretenian emplear ab el Sr. Batlle la no menos utilitaria de dedicarse á ben viure.

Però aquesta vegada la cosa els hi ha sortit un poquito desigual. Y si á Espanya hi ha justicia, sabran al últim els Camilos lo que'ls hi costa aquest camelo.

Desde'l Vaticá sembla que's donarán instruccions al clero francès en el sentit de que's coluqui en actitud hostil á la República.

Aixó es predicar senzillament la guerra civil religiosa.

Ben mirat, millor que millor; perque las situaciones desembrassadas convenen sempre més que las equívocas.

Si el clero, atententse á las instruccions del Vaticá, s' arremanga las mànegas pera combatre á la República, el govern francès li alsará la sotana pera donarli la gran surra del sigle. Del sigle xx. Y aixó té sempre una ventatja: la de ser extraordinariament divertit.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA —Ca-ta-ri-na.
- 2.ª ANAGRAMA.—Sorra—Rosa—Arrós.
- 3.ª GEROGLÍFICH.—Un casat de nou.

Han endevinat totes ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: Sisquet del Perche, Josepet de Poboleda, Carles de Laviola, Salvador Delmont, El compte de la Vérola, Tres calandris de Masnou, Un Brincayre y Pau de las Calsas curtas.

XARADA

La meva esposa Total (ja fa molt temps d' aquest cas) deixantme ab un pam de nas va fugí ab un oficial.

Però avans de tot aixó se me'n dugué'l que tenia; mes si la trobo algun día la dos-hi sens compasió. El cástich que li daré, si l' arribo á arreplegar, es un xich mes dur i'es clar! però aixís me venjaré.

La gran sort que va tenir es que jo no estava tres. ¡Ah! no hauria tocat res de no trobarme jo aixís.

De fiera te las entranyas tal dona, puig del recó del meu bonich menjadó va penjarhi... dotze banyas.

R. DE M. ESCRIB

TARGETA

ROSA GIL

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas el títol de un celebrat drama.

PAU DE LAS CALSAS CURTAS

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8.—Classe de botiga.
- 4 6 5 3 5 4 8.—Nom de dona.
- 4 5 6 8 8.—A totes parts n' hi ha.
- 6 7 5 6 8.—En las montanyas.
- 4 7 6 8.—Temps de verb.
- 6 2 3.—Extranger.
- 4 5.—Beguda.
- 2.—Vocal.

E. ORDANYÁ B.

CONVERSA

—¿Cóm te trobas avuy, Ernesto?
—Fatal; el dinar se m' ha posat malament; he probat de menjar una mica de...
—¿Qué?...
—Búscaho, que entre 'ls dos ho hem dit.

EUDALT SALA

GEROGLÍFICH

X
VIK
R
I I I
LI
BETLEM
PI
MERCÉ

MUSTELA DE SAGRISTÍA

Caballers: Josepet de Poboleda, El compte de la Vérola, Joseph Vicens, Sebastiá Bosch, y Sexman: No anirà res.

Caballers: Salvador Delmont, Joan Vallés, F. Arnau, J. Faiges Canals, Rosendo Piñol, Tres calandris de Masnou, Miquel Roca y Pau de las Calsas curtas: Anirà poch ó molt.

Caballer: R. Pamonicas: Es possible que s' aprofiti.—Mariano Espert de Vista: No hi ha estat gayre afortunat.—Pere Castells y Zanotti: Massa infantívot tot aixó.—La Maria y el Pepet: Han fet un vers molt magret.—Joseph Barnús Canís: Es incorrecte á tot serho.—Manel Noël: Va bastant bé.—Xurrueta de la Rectoría: Es á dir que el cor se li desespera?... Bé, home!—Pere Martí Malaplata: No li tróben la gracia.—Joan B. Surribas: Rebut, y gracias.—J. A., E. P., S. S. E., y Un subscriptor: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns envían, per distints motius.

ATENCIÓ

Dissapte, día 7 de Juliol

LA CAMPANA DE GRACIA

publicará un interessant número

EXTRAORDINARI

consagrat als assumptos d' actualitat

8 páginas = 10 céntims

EL VINENT DISSAPTE, DIA 7 DE JULIOL

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C^{ia}